
Fra: Jan H. Harsem <jan@harsem.no>
Sendt: 22. februar 2012 12:15
Til: familiestyrelsen@famstyr.dk; Kirkeministeriet
Cc: benjamin@cekem.dk; jan@harsem.no
Emne: (hast) NORDISK NETTVERK: KOMMENTARER TIL 2 HØRINGER

Til:

- Social- og Integrationsministeriet v/ Ankestyrelsen
- Kirkeministeriet

En kort præcisering: Mange har givet generel tilslutning til Nordisk netværk for ekteskabet, men netværket er ingen paraplyorganisation – og kan ikke forpligte på vegne af de der er tilsluttet. Vi understreger dette for at ikke efterordnet i våre kommentarer skal misforståes.

Med venlig hilsen Jan Harsem

Fra: Jan H. Harsem [mailto:jan@harsem.no]
Sendt: 22. februar 2012 11:37
Til: familiestyrelsen@famstyr.dk; km@km.dk
Kopi: jan@harsem.no; benjamin@cekem.dk
Emne: NORDISK NETTVERK: KOMMENTARER TIL 2 HØRINGER

Til:

- Social- og Integrationsministeriet v/ Ankestyrelsen
- Kirkeministeriet

Vedlagt følger høringskommentarer fra Nordisk netværk for ekteskabet til de to lovforslagene angående

Ægteskab mellem to personer af samme køn

<https://www.borger.dk/Lovgivning/Hoeringsportalen/Sider/Fakta.aspx?hpid=2146003183>

og

Præsters ret til at undlate at vie to personer af samme køn

<https://www.borger.dk/Lovgivning/Hoeringsportalen/Sider/Fakta.aspx?hpid=2146003182>

Vi sender begge våre kommentarer til begge ministeriet, fordi den ene kommentar har den andre som vedlegg og vice versa.

Vi antar at det også vil komme andre kommentarer fra høringsinstanser som viser til sin tilknytning til Nordisk netværk.

Med vennlig hilsen
NORDISK NETTVERK FOR EKTESKAPET

Jan Harsem, informasjonsansvarlig
Tlf.: +47 – 90 0450 eller +47 – 95 771199

Øvrig kontaktinformasjon finnes nederst på de to vedlagte kommentarene

Høringssvar til 'Udkast til forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning'

Jeg skriver som præst og repræsentant for Den Evangelisk-Lutherske Augustanakirke i Aarhus og som tilknyttet Nordisk Netværk for Ægteskabet.

Processen og høringsfrist

Spørgsmålet om kirkelige vielser eller velsignelser har længe været diskuteret i folkekirken og jeg kan forstå den utålmodighed, der må være, når regeringen reelt har truffet beslutning om at indføre en kønsneutral ægteskabsinstitution. Ikke desto mindre mener jeg, at høringsfristen har været meget kort, når man betænker, at det er den mest grundlæggende institution i vores samfund, man vil til at redefinere.

Der har nok foregået en teologisk debat i folkekirken om emnet, men der har ikke været en bred debat i det danske folk om, hvorvidt man ønsker et helt andet familiebegreb end man hidtil har haft. Man har hørt trossamfund, advokater og dommere. Men hvad med sociologer, filosoffer og historikere? Hvad med retshistorikere og retsfilosoffer?

En høringsfrist på 4 uger er alt for kort til, at man kan nå at sætte sig ordentligt ind i tingene.

Lovens indhold

Lovændringens hovedindhold må siges at være § 1: *Loven finder anvendelse på ægteskab mellem to personer af forskelligt køn og mellem to personer af samme køn.*

Af bemærkningerne fremgår formålet med denne lovændring: *Det overordnede formål med lovforslaget er at give personer af samme køn mulighed for at indgå ægteskab.* (s.4)

Og videre: *Der tages med forslaget således et stort skridt i retning af at gøre op med den skelnen, der igennem mange år har været mellem på den ene side ægteskab som et retsligt institut, forbeholdt en mand og en kvinde, og på den anden side registreret partnerskab mellem par af samme køn.* (s. 4-5)

På den baggrund er det ubestrideligt, at der er tale om, at selv ægteskabsinstitutionen gøres kønsneutral. Dermed gøres også ethvert ægteskab, som er indbefattet i denne institution, principielt kønsneutral.

Dette er dybt problematisk og krænker flere fundamentale frihedsrettigheder.

Angreb på retten til ægteskab og samtykke til ægteskab

Ægteskabet mellem mand og kvinde er en universel ordning, som kendes fra alle kulturer og kendes i hele menneskehedens historie, Derfor anerkendes ægteskabet også i Menneskerettighedserklæringen som en universel rettighed. Ægteskabet er med andre ord ikke blot en social konstruktion, som kan ændres med et pennestrøg.

Med den påtænkte lovændring sker der en fundamental redefinition af ægteskabet. I Ordbog over det Danske Sprog fra 1700-1950 står der under ægteskab om den grundlæggende definition af ægteskabet: *"...den (under visse ceremonier indstiftede) retlig anerkendte, stedsevarende (mod livsvarighed sigtende) forbindelse mellem en kvinde og en mand, der i sin alm. form medfører stiftelse af og samliv i fælles hjem, indbyrdes kønsligt samkvem og omsorg for ægtefællernes børn"*

Den traditionelle definition af ægteskabet, er, at det er et forhold mellem en mand og en kvinde, som sigter mod familiestiftelse, dvs. børn, uanset, om dette så lykkes eller ej. Et delformål med ægteskabsinstitutionen er med andre ord forplantning.

Ifølge FN's børnekonvention artikel 7 stk. 1 har et barn "så vidt muligt, ret til at kende og blive passet af sine forældre." Dette er blot et blandt mange vidnesbyrd om, at børn har det bedst ved at vokse op i den naturlige familie bestående af det mod livsvarighed sigtende ægteskab mellem mand og kvinde. Der er allerede lovgivning i Danmark, der underminerer dette og ofrer børnene på ligestillingens og socialkonstruktivismens alter. Det gælder bl.a. homoseksuelle pars ret til at adoptere og ret til kunstig befrugtning.

Med den påtænkte lovændring sker der en yderligere cementering af disse love.

Men mens ægteskabet mellem mand og kvinde indtil nu har fået lov at eksistere som en særskilt institution, så påtænker regeringen nu at ændre fundamentalt på definitionen af ægteskabet. Der sker med lovændringen ikke en reel gennemgribende ændring af homoseksuelle retsforhold. De får i alt væsentligt de samme forhold, som de havde som registrerede partnere.

Ændringen har i stedet primært virkninger for definitionen af et ægteskab. Det er med ægteskabet, den største forandring sker. Mens det kønspolære og forplantningsformålet var en del af definitionen på ægteskabet mellem mand og kvinde, så kan disse ikke indgå i definitionen på en institution, som også omfatter homoseksuelle forhold.

Det er en almindelig logisk regel, at når et begrebs ekstention (hvem dette begreb omfatter) udvides, så indskrænkes dets intention (hvad der skal til for at omfattes, dvs. definitionen). En populær måde at sige det på, er at det er den laveste fællesnævner, der bliver afgørende.

Mens det er rigtigt, at der ikke er mange ting i det homoseksuelle forhold, der ikke kan genfindes i en eller anden form i det heteroseksuelle forhold (dette er en del af motivationen for at ville ligestille), så gør det modsatte sig ikke gældende. Som ovenfor anført er der afgørende forskelle, som endog er en del af definitionen på et ægteskab.

Når homoseksuelle forhold ikke har mange særlige karakteristika i sin definitionen, hvor det adskille sig fra heteroseksuelle forhold, mens det naturlige og traditionelle ægteskab mellem mand og kvinde har særlige karakteristika, så betyder

lovændringen, at det bliver det homoseksuelle forhold, der bliver normgivende for definitionen på et ægteskab fremover.

Det er dybt problematisk, at en minoritetsgruppe skal redefinere en anden institution i ligestillingens navn. Det er diskriminerende mod heteroseksuelle, at den institution, de har haft gennem årtusinder skal redefineres alene med det formål at en minoritet kan omfattes af begrebet.

Når ægteskabet redefineres betyder det i realiteten, at der er tale om en anden institution end dét, man hidtil har kaldt ægteskab, på trods af at navnet bibeholdes. I realiteten er der tale om, at ægteskabet omdannes til dét, registreret partnerskab var før.

Dermed ophører ægteskabsinstitutionen med at eksistere som en offentligt anerkendt ordning, sådan som man forstod den, da man lavede f.eks. menneskerettighedserklæringen i 1948, hvor man forudsatte det eksisterende ægteskab som en universel og naturlig ordning. Også i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention anerkendes retten til at indgå ægteskab.

Sådan som ægteskabet blev forstået i 1948 og 1950, ophører det med at eksistere som en offentligt anerkendt ordning. Disse erklæringer er udtryk for, hvad man anså som naturlige frihedsrettigheder. I Menneskerettighedserklæringen anerkendes ægteskabet som samfundets naturlige og fundamentale enhedsgruppe.

Når staten ikke blot mener at skulle regulere de retlige forhold for ægteskaber, men også kan redefinere ægteskabet, er man i strid med menneskerettighedserklæringen og med det faktum, at samfundet består af familier. Det er grundlæggende en totalitær udbredelse af sin magtsfære fra statens side, når man mener at kunne redefinere ægteskab og familie.

Det er dybt kritisabelt, at man med lovændringen vil ophæve det traditionelle ægteskabsbegreb alene for at tilgodese en minoritet, som kunne tilgodeses uden at de behøvede at omfattes af begrebet ægteskab.

Ydermere er det problematisk, at man foretager en omdannelse af alle eksisterende ægteskaber til kønsneutrale ægteskaber, mens registrerede partnere selv kan vælge, om de vil have betegnelsen på deres forhold ændret. Når definitionen på ægteskabet ændres, er der tale om en grundlæggende anden institution.

Som ovenfor anført, ligner det nye kønsneutrale ægteskab snarere et registreret partnerskab end et ægteskab. Omdannelsen af eksisterende kønspolære ægteskaber til kønsneutrale ægteskaber er derfor mere gennemgribende end en omdannelse af registrerede partnerskaber til kønsneutrale ægteskaber ville være.

Det er derfor dybt diskriminerende at kønspolære ægteskaber omdannes til kønsneutrale ægteskaber, mens registrerede partnerskaber har mulighed for at forblive i den institution, de har sagt ja til at indgå i.

Det er ydermere en krænkelse af den personlige frihed, når eksisterende ægteskaber omdannes til kønsneutrale ægteskaber uden parternes frie og fulde samtykke. En grundlæggende ændring af definitionen på ægteskabet og omdannelse af eksisterende ægteskaber til kønsneutrale ægteskaber, svarer fuldt ud til en opløsning af eksisterende ægteskaber og indgåelse af nye ægteskaber under andre forudsætninger. Denne grundlæggende ret til samtykke ved ægteskabsindgåelse er bl.a. bevidnet i menneskerettighedserklæringen, men også i vores kulturhistorie, hvor samtykke har været påkrævet i dansk ægteskabsret i mig bekendt al skreven ægteskabsret. I almindelig aftaleret kan man heller ikke uden videre ændre grundlæggende ved aftalens vilkår og forudsætninger og gå ud fra, at aftalen består. Det er ikke unormalt, at man ved væsentlige lovændringer lader allerede bestående aftaler efter gamle regler bestå.

Hvorfor kønsneutrale ægteskaber er diskriminerende mod andre samlivsformer

Der er legitime grunde til at give ægteskabet mellem mand og kvinde en særstatus og beskytte det. Disse legitime grunde hænger uløseligt sammen med det, der hidtil har været definitionen af et ægteskab, nemlig at det er en i princippet livsvarig forbindelse, der har forplantning og opfostring af børn som sit mål.

En lesbisk kvinde kan få kunstig befrugtning og barnet heraf kan adopteres af hendes partner. Men de kan ikke ved en fælles handling forplante sig. De kan kun ved hjælp af donor sæd få foretaget en kunstig befrugtning. To homoseksuelle mænd har end ikke denne mulighed. Der er naturligvis også heteroseksuelle par, der ikke kan få børn på naturligvis, men dette er resultatet af andre forhold, der forhindrer det ellers naturlige resultat af et heteroseksuelt samliv.

Der er altså en afgørende biologisk forskel på heteroseksuelle og homoseksuelle forhold, som selv et barn kan se. Staten har en særskilt interesse i stabile heteroseksuelle ægteskaber. Al forskning viser, at samfundsøkonomien er afhængig af stabile familier og logikken tilsiger, at samfundet er afhængig af, at der fødes børn – noget som stabile heteroseksuelle familier er den bedste og billigste forudsætning for. Endvidere er det naturlige sted for opfostring af børn, familien med en mor og en far. Det vidner FN's børnekonvention også om, når den netop søger at beskytte børns ret til at vokse op hos deres biologiske forældre.

Det i princippet livsvarige ægteskab mellem en mand og en kvinde, adskiller sig altså grundlæggende fra homoseksuelle forhold. Det er derimod svært at se, hvor homoseksuelle forhold adskiller sig afgørende fra andre samlivsformer. Når definitionen af et ægteskab ændres, så den kan rumme homoseksuelle forhold, er det udtryk for en usaglig diskrimination af andre samlivsformer, hvad enten de er seksuelle eller ej.

Mens formålet med at beskytte ægteskabet mellem mand og kvinde som en særlig ordning havde legitime formål, så findes der ikke nogen legitime grunde til særligt at beskytte homoseksuelle par frem for andre samlivsformer, som f.eks. polygami, hvor

flere kvinder er gift med en mand eller kollektiver med seksuelt samkvem på kryds og tværs.

Der findes heller ikke nogen grund til at definere et ægteskab som noget, der har med seksuelt samkvem at gøre, når dette seksuelle samkvem ikke er af en sådan art, at det typisk vil medføre forplantning og i øvrigt er det naturlige sted for opfostring af børn.

Hvorfor skal et søskendepar, som bor sammen uden seksuelt samkvem ikke have mulighed for den samkvem økonomiske ordning. Og hvorfor skal et munkekloster ikke have lov at gifte sig med hinanden, så de får mulighed for at bruge den legale formueordning for ægtefæller?

Selvom retorikken omkring kønsneutrale ægteskaber er, at det handler om ligestilling, er lovforslaget snarere et udtryk for en usaglig forskelsbehandling og en særbehandling af homoseksuelle par på bekostning af både selve ægteskabsinstitutionen og alle andre samlivsformer.

Uheldige samfundsmæssige konsekvenser af kønsneutrale ægteskaber

Udover at krænke både heteroseksuelle ægtepars rettigheder og andre samlivsformer, vil indførelsen af kønsneutrale ægteskaber også medføre negative samfundskonsekvenser.

Når ægteskabsbegrebet løsrives fra det også biologisk naturlige familiebegreb, sådan som det sker med lovændringen, så vil det have betydning for det generelle syn på ægteskabet. Ægteskabet reduceres til en menneskeskabt kontrakt, som kan ændres efter behov. Opfattelsen af ægteskabet som en i princippet livsvarig forening af mand og kvinde vil derfor også forsvinde.

Det betyder flere brudte familier, hvilket er en samfundsøkonomisk belastning, som vil medføre flere enlige mødre, flere depressioner, mindre arbejdsomhed blandt mænd, som ikke har en familie at forsørge, flere skilsmisse børn og en fødselsrate, der falder yderligere. Der er allerede forskere, der spekulerer over, om den nuværende økonomiske krise hænger sammen med den opløsning af familier, som allerede har fundet sted som følge af den seksuelle revolution, ligesom al forskning mig bekendt peger på, at stærke familier er en forudsætning for økonomisk velstand.

At kønsneutrale ægteskaber medfører en mindre forpligtelse til livsvarigt samliv, kan allerede dokumenteres ved forskning i homoseksuelle ægteskaber i Norge og Sverige (se rapporten "The Demographics of Same-Sex „Marriages“ in Norway and Sweden af Gunnar Andersson, Turid Noack, Ane Seierstad & Harald Weedon-Fekjær, som kan findes her:<https://same-sex.web.ined.fr/WWW/04Doc124Gunnar.pdf>)

Sprogbrug har en afsmittende effekt på forståelsen af begreber. Det er naivt at gå ud fra, at det vil være troskaben i heteroseksuelle ægteskaber, der smitter af på de homoseksuelle ægteskaber, når fællesnævneren for de to og dermed definitionen på det nye "kønsneutrale ægteskab" i øvrigt er det, som hidtil har kendetegnet

homoseksuelle par.

Ydermere cementerer lovændringen også homoseksuelles ret til kunstig befrugtning til skade for børnene, som frarøves retten til at vokse op hos sin far og en mor. Med lesbiske pars ret til kunstig befrugtning konstruerer man børn med det formål, at de ikke skal have lov at vokse op hos deres mor og far og end ikke en mor og en far, selvom dette er det naturlige.

Vi kender ikke alle konsekvenserne af denne børnekonstruktion, men allerede nu leder ældre børn efter deres anonyme donorfar. Det er ren ideologi til skade for børnene, når man hævder, at naturlige ophav ikke har nogen betydning, og at man blot kan konstruere børn, uden det får emotionelle konsekvenser for børnene. Det er også ren ideologi, når man forudsætter, at kønsroller blot er traditionelle, og at der ikke er naturlige forskelle på fædre og mødre og at børn ikke har brug for begge dele.

Den eksisterende lovgivning er en krænkelse af børns rettigheder til skade for børnene. Fordi man ikke vidste, hvilke konsekvenser indførelsen af kønsneutrale ægteskaber ville have for børnene, frarådede en fransk rapport i 2006 kønsneutrale ægteskaber som værende i strid med børns rettigheder og til skade for børnene (Se sammendrag her:

<http://www.bevarekteskapet.no/sfiles/6/53/3/file/franceproposals.pdf>)

Underminering af ytringsfriheden

Lovændringen rammer en grundlæggende rettighed i et liberalt demokrati. Med lovændringen får homoseksuelle par ikke blot retten til at kalde sig ægtefolk, men også retten til at blive kaldt ægtefolk af samfundet. Samfundet er os alle sammen. Loven vil på længere sigt få den konsekvens, at hele samfundet skal acceptere homoseksuelle par som ægtefolk.

I bemærkningerne til lovforslaget står der: Der tages med forslaget således et stort skridt i retning af at gøre op med den skelnen, der igennem mange år har været mellem på den ene side ægteskab som et retsligt institut, forbeholdt en mand og en kvinde, og på den anden side registreret partnerskab mellem par af samme køn.

Lovændringen er udtryk for, at staten gennem lovgivning vil ændre ord og begreber. Lovforslaget er et forsøg på styring af sproget og menneskers tanker.

Det kønsneutrale ægteskab er noget ganske andet end dét, mange er gået ind til, da de blev gift. Når flere skal omfattes af samme begreb, ændrer man også definitionen af begrebet, som jeg allerede har skrevet ovenfor.

Det kønsneutrale ægteskab er, uanset hvad man måtte mene om homoseksualitet i øvrigt, noget ganske andet end det kønspolære ægteskab mellem mand og kvinde. Når man med lov vil ændre ord og begreber, så to ting, der i deres natur er forskellige, skal kaldes det samme, så er der tale om sindelagskontrol. Det er et forsøg på ved sproglig genopdragelse at ændre folks holdninger til homoseksualitet.

Staten gør sig til moralsk dommer over menneskers tanker og meninger og vil med lov og magt ændre sproget for at tilgodese en lille gruppe.

Når man begynder at lave lovgivning, som alene har til formål at ændre ord, begreber og tanker, så er der tale om statslig sindelagskontrol og forsøg på genopdragelse af befolkningen.

Naturligvis findes der i Danmark mange, som mener, at ægteskabet blot er en social konstruktion, som man kan ændre efter behov. Hvis man mener dette, kan en ændring dog i og for sig være ligegyldig. Registrerede partnere har de samme rettigheder, som ægtefæller af samme køn får. Man kunne kalde registrerede partnere noget mere romantisk, hvis man synes, sådan som det tidligere har været foreslået med "livsfæller".

Men man behøvede ikke at ændre ægteskabsbegrebet. Det gør man kun, hvis man vil kontrollere, hvad andre siger og mener om homoseksuelle forhold.

Vi har allerede paragraffer, der beskytter forskellige grupper mod "hadefuld tale" – et begreb, som i disse år udvides til at dække megen tale, som ikke per definition er hadefuld. Med lovændringen får homoseksuelle en lovbeskyttet ret til at kalde sig ægtefolk, som meget vel kan få den konsekvens, at en nægtelse heraf kan ses som udtryk for hadefuld tale og dømmes efter f.eks. racismeparagraffen.

Ægteskabsbegrebet har betydning mange steder i vores samfund, som f.eks. når den offentlige administration bruger det i forbindelse med behandling af borgernes sager eller når lærere og pædagoger forklarer børn, hvordan verden hænger sammen.

Når staten vil ændre den almindelige sprogbrug med lov, så vil det få den konsekvens, at ansatte i den offentlige administration fremover skal benævne og betragte homoseksuelle par som gift.

Mens de færreste kom i samvittighedsproblemer ved at betragte homoseksuelle par som registrerede partnere, så vil noget andet gøre sig gældende for begrebet "ægteskab". Vil man f.eks. kunne blive fyret som lærer, hvis man overfor skolebørn stiller sig kritisk overfor at kalde homoseksuelle par for ægtefolk?

Der har allerede været eksempler i Europa på, at ægtepar, som var kritiske overfor homoseksualitet blev nægtet f.eks. retten til at adoptere. Lovændringen ændrer ord og begreber og således er udtryk for ideologisk styring af borgernes tanker.

Underminering af religionsfriheden

Nært sammenhængende med ytringsfriheden er religionsfriheden, som også undermineres af den nye lov. Ifølge bemærkningerne i loven bygger lovforslaget delvis på et ønske om vielse af homoseksuelle i folkekirken. En gruppe præster og homoseksuelle i folkekirken ønsker muligheden for vielse af homoseksuelle, men som det fremgik af den tidligere udvalgsrapport herom, er der ikke et bredt krav om, at homoseksuelle par skal kaldes ægtefolk. Det er mig bekendt stadigvæk kun et

mindretal i folkekirken, der ønsker dette.

Ægteskabet er traditionelt blevet defineret i alle de store verdensreligioner som et forhold mellem en mand og en kvinde. Ægteskabet er også en sædvane, som oftest er sammenknyttet med religion og teologi i de fleste religioner.

Muligvis med få undtagelse vil de fleste øvrige trossamfund ikke benytte sig af muligheden for at vire par af samme køn som ægtepar. Tværtimod vil det stride mod de fleste øvrige trossamfunds troslære at kalde homoseksuelle par for ægtefolk.

De traditionelle religioner opfatter ægteskabet som en naturlig eller gudgiven ordening, som mennesker ikke kan ændre grundlæggende på, sådan som det også forudsættes i Menneskerettighedserklæringen. Se her til f.eks. Gads Religionsleksikon under indgangen "ægteskab".

At mennesker kan ændre grundlæggende på definitionen af ægteskabet, forudsætter derimod oftest, at der ikke eksisterer en eller flere skabere eller at den konkrete virkelighed blot er en illusion. Den ateistiske og sækulære socialkonstruktivisme står her sammen med venstrefløjten i folkekirken om at påtvinge resten af befolkningen dét synspunkt, at ægteskabet blot er en menneskelig konstruktion, når den vil ændre grundlæggende på definitionen af ægteskabet.

Dette synspunkt ville der være plads til at have, selvom man ikke lod homoseksuelle og heteroseksuelle par omfatte af samme begreb og lov. Det ville ikke krænke ateisters, socialkonstruktivisternes, kulturradikales, folkekirkeliges eller homoseksuelles ret til at mene, at ægteskabet blot er en social konstruktion, hvis man beholdt den nuværende ordening og evt. ændrede navn på registrerede partnerskaber til livsfæller eller noget andet. For en der betragter ægteskabet mellem mand og kvinde som blot en social konstruktion, må en ændring af begrebet også blot være en social konstruktion og dermed ikke et samvittighedsproblem.

Hvis man mener, at ægteskabet blot er en social konstruktion, må man indrømme, at denne konstruktion i hvert tilfælde delvis hører ind under religionens område, idet den altid har været knyttet til religionsudøvelse og altid og alle steder har været knyttet til religiøse ritualer. At ændre definitionen på ægteskabet er dermed også at gå ind på et område, som delvis er religionens og samvittighedens område.

Det er svært at se andet formål med at ændre på begreberne, end at man med lov vil tvinge alle i samfundet til at betragte ægteskabet som en social konstruktion, når lovændringen i realiteten ikke giver homoseksuelle andre rettigheder end retten til at blive kaldt ægtefolk og dermed retten til at få ægteskabsbegrebet tilpasset de homoseksuelle.

Med lovændringen vil man tvinge en ny definition af ægteskabet ned over allerede indgåede ægteskaber og tvinge alle til i fremtiden at indgå i denne nye ordening, såfremt de vil have deres forhold anerkendt som et ægteskab. Dette vil uundgåeligt skabe samvittighedsproblemer for mennesker, der er af den overbevisning, at

ægteskabet er en naturlig ordening eller en skabelsesordening, hvorimod den nuværende tilstand ikke skaber samvittighedsproblemer.

Lovændringen kommer dermed på kanten af grundlovens § 70, fordi den presser et livssyn ned over den del af befolkningen, som er tilhængere af en af de traditionelle religioner, herunder de mange kristne både i og udenfor folkekirken, som betragter ægteskabet som en skabelsesordening: *Ingen kan på grund af sin trosbekendelse eller afstamning berøves adgang til den fulde nydelse af borgerlige og politiske rettigheder eller unddrage sig opfyldelsen af nogen almindelig borgerpligt.*

Loven fratager endvidere kristne og andre med samme syn på ægteskabet og som allerede har indgået ægteskab, retten til at samtykke til eget ægteskab. Særligt traditionelle kristne og andre med samme ægteskabssyn er gået ind i ægteskabet under den forudsætning, at det var ægteskabet mellem mand og kvinde, de gik ind i. Når selve definitionen på deres allerede indgåede ægteskab ændres, uden deres samtykke, er der i realiteten tale om religionstvang, hvor man påtvinger mennesker en bestemt forståelse af ægteskabet med visheden om, at det vil stride mod, hvad de i forvejen mener.

Lovændringen er svær, for ikke at sige umulig, ikke at se som et kulturradikalt forsøg på at opdrage befolkningen til at tro og mene noget bestemt om ægteskabet, en institution, som man ikke selv mener noget særligt om, men som man ved, at de store verdensreligioner mener noget særligt om. Når man redefinerer noget, man ikke selv har en særlig mening om, men ved at andre har en særlig mening om, så kan det næsten kun være med henblik på at ændre opfattelsen hos dem, der mener noget andet.

Man kan hertil indvende, at de homoseksuelle jo også mener noget om ægteskabet. De homoseksuelle har et ønske om anerkendelse og søger den i ægteskabet. Men ingen kan både mene, at ægteskabet er en grundlæggende og naturlig ordening og at den er kønsneutral, eftersom ægteskabet, som vi kender det, er en kønsspecifik ordening. Når nogle homoseksuelle ønsker sig omfattet af ægteskabsbegrebet for at få anerkendelse, er det med andre ord også et krav om at få denne anerkendelse fra traditionelle kristne og andre tilhængere af en traditionel seksualmoral. Med andre ord er der tale om et krav om, at samfundet med lov presser mennesker til en moralsk anerkendelse af homoseksuelle forhold.

Dette er en indgriben i religionsfriheden og en underminering af grundlovens § 67: *Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.*

Det strider ikke mod den offentlige orden at mene, at homoseksualitet er i strid med Guds bud, så længe der ikke opfordres til vold mod homoseksuelle. Når samfundet vil opdrage dets borgere i, hvilke moralske domme, de må træffe og ændre ord og begreber for at ændre på borgernes religiøse overbevisning, så er der tale om angreb

på religionsfriheden.

Denne indgriben i religionsfriheden viser sig også i de problemer, som er nævnt under punktet om ytringsfriheden ovenfor. Offentligt ansatte vil være tvunget til at anerkende homoseksuelle som ægtefolk i forbindelse med deres arbejde. Har man samvittighedsproblemer hermed, vil man ikke have samme adgang til arbejde indenfor det offentlige som andre. Dernæst vil loven formodentlig med tiden medføre at diverse diskriminationslovgivning kommer i spil overfor både individer, trossamfund og kirkelige eller religiøst prægede organisationer, som ikke betragter homoseksuelle som ægtefolk.

Den evangelisk-lutherske Bekendelse og den naturlige lov

Som præst i en evangelisk-luthersk kirke, ligesom folkekirken fejlagtigt hævdes at være, vil jeg afslutningsvis henvise til den lutherske bekendelse, som aflægger en klar bekendelse om ægteskabet som en gudgiven orden, selvom denne orden for så vidt angår den økonomiske regulering, hører under det borgerlige regimente. Det fremgår dog af Martin Luthers Lille katekismus i forklaringen til det sjette bud og til første trosartikel, at ægteskabet er en gudgiven skabelsesorden. Det ofte fremførte argument, at ægteskabet ikke er et sakramente, men en borgerlig orden, bygger på en række fundamentale misforståelser af evangelisk-lutherske teologi. Om noget er et sakramente eller ej er ikke afgørende for, om det er en guddommelig indstiftet orden.

Mens alle sakramenter er guddommeligt indstiftede, er ikke alle guddommeligt indstiftede ordninger sakramenter. Den verdslige øvrighed er selv en guddommelig orden ifølge den lutherske bekendelse, som vi må underordne os.

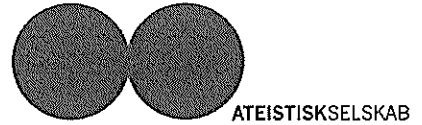
Jeg nærer ingen illusion om, at den verdslige øvrighed i dette land føler sig bundet af den lutherske bekendelse, selvom grundlovens ordlyd siger noget andet. Jeg nævner det blot for, at man ikke heri vil søge en undskyldning for at indføre kønsneutrale ægteskaber.

Konklusion

Jeg håber på den baggrund, at regeringen vil genoverveje dette lovforslag, som på flere punkter begrænser borgernes rettigheder uden at det i realiteten giver homoseksuelle nye rettigheder.

Jeg skal desuden gøre opmærksom på, at der er en underskriftsindsamling i gang imod lovforslaget, som i skrivende stund har samlet over 1.400 underskrifter fra folk, der mener, at lovforslaget vil krænke fundamentale rettigheder. Det er muligvis ikke mange underskrifter. Men det er mange underskrifter fra personer, der mener deres fundamentale rettigheder krænkede.

Mvh. Pastor cand.theol. Magnus Nørgaard Sørensen, Mosegårdsparken 76, Spørring, 8380 Trige.

Februar 2012

Til Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1015 København K

Fra Ateistisk Selskab
Gammel Kongevej 1
1610 København V

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn)

Vielse af samme køn i Folkekirken og andre trossamfund.

Vi mener at:

Hvis et anerkendt eller godkendt trossamfund har vielsesret til juridisk gyldigt ægteskab, så skal dette trossamfund også tilbyde vielse af ægtefolk af samme køn.
Trossamfundet skal tilbyde de samme vielsesydelse som kommunen.

Vi har forståelse for at enkelte præster, imamer, rabbiner et cetera ikke vil udføre denne type vielse, men nogle personer med vielsesret i det pågældende trossamfund skal udføre denne type vielse.

I fald et trossamfund ikke kan eller vil tilbyde vielse af ægtefolk med samme køn, så bør trossamfundet miste retten til at foretage juridisk gyldige vielse.

Med venlig hilsen Ateistisk Selskab.

Høringssvar til forslag til Lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning.

Regeringen har i forbindelse med fremsættelse af lovforslag om ændring af Lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab, også fremsat forslag om Lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning.

Såfremt regering og folketing ændrer ægteskabslovgivningen, så to af samme køn kan indgå "ægteskab" i folkekirken, er det helt afgørende vigtigt, at præster får mulighed for at undlade at medvirke.

Den foreslåede ændring medfører en folkekirkelig praksis, som er direkte i modstrid med den traditionelle og bibelske opfattelse af ægteskab som forholdet mellem én mand og én kvinde. Der er mange præster, der af samvittighedsgrunde ikke vil kunne medvirke til en handling, der skal velsigne et samliv, der har Bibelens Ord imod sig. Det er en helt klar nødvendighed, at disse præster får mulighed for ikke at foretage en handling, der strider imod deres samvittighed. Det er derfor med tilfredshed, vi konstaterer, at regeringen med lovforslaget lægger op til, at præster kan undlade at medvirke ved vielse af to af samme køn.

Men der er i lovforslaget ikke taget hensyn til den øvrige del af kirkens personale, hvilket er helt utilstedeligt. Der bør også være en mulighed for at f.eks. organister, kirkemusikere, kirketjenere og kordegne får mulighed for ikke at deltage ved vielse af to af samme køn.

Såfremt en kirkefunktionær nægter at medvirke ved vielse af et homoseksuelt par, vil det som udgangspunkt være arbejdsvægring. Hvorvidt denne vægring vil kunne sanktioneres, som man normalt sanktionere arbejdsvægring, er tvivlsomt, idet vægringen grunder sig i et samvittighedsmæssigt spørgsmål, der har sin årsag i en religiøs overbevisning. Det er derfor overvejende sandsynligt, at kirkefunktionæren under alle omstændigheder vil være omfattet af beskyttelsesreglerne i Forskelsbehandlingsloven, der sikrer lønmodtagere mod forskelsbehandling bl.a. på grund af religiøs overbevisning.

Såfremt regeringen fastholder at ville ændre Lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, Retsplejeloven og ophævelse af Lov om registreret partnerskab, vil vi opfordre regeringen til i forslaget til Lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning også at tage hensyn til de kirkefunktionærer, der af samvittighedsmæssige årsager ikke kan deltage i en tjeneste, hvor to af samme køn indgår "ægteskab".

Da kirkefunktionærer, der af samvittigheds-mæssige grunde nægter at deltage i tjenester, hvor der indgås "ægteskab" mellem to af samme køn, efter al sandsynlighed alligevel er omfattet af Forskelsbehandlingslovens beskyttelsesregler, vil vi på det kraftigste opfordre regeringen til at bringe usikkerheden omkring disse medarbejderes retstilling af vejen ved i lovforslaget at lade dem omfatte af muligheden for ikke at medvirke ved vielser af homoseksuelle par.

Dette høringsvar er fremsendt af personer, der er en del af Randers Indre Mission og Indre Missions Unge i Randers.

	Navn	Adresse
1	Ingrid Møller	Kærligade 41, 8940 Randers om.
2	Grete Enevoldsen	Ornvej 28, 8960 Randers SE
3	Ulla Enevoldsen	Ornvej 28, 8960 Randers SE
4	Birthe Leth Utter	Jagtvej 3, 8920 Randers NV
5	Lene og Carsten Christiansen	Sirhøven 317v 8920 Randers NV
6	Jakob Utzon	Jagtvej 3 8920 Randers NV
7	Lis og Kåre	Århusvej 68, 8940 Randers.
8	Grete O. Rasmussen	Palmeunden 13, 8960 Randers SE
9	Grete Jakobsen	Ganisionsvej 6, 8930 Randers
10	Hans K.	Tårupgårdsvej 6 8930 Randers
11	Anna Nielsen	61. Hadsundvej 24c, 8900 Randers
12	Shirley Dandamell	Sjællandsgade 46 8900 Randers E
13	Inge M. Andersen	Tårupgårdsvej 6, 8930 Randers NO
14	Gerda Josephsen	Øst Valløvej 16, 8920 Randers NV
15	Grete Jensen	Dronningborgboulevard 9 8930 Randers NO
16	Kredde Jensen	Dronningborg Boulevard 9 8930 Randers NO
17	Annika Vind	Gadekøret 6, 8930 Randers NO
18	Knut Johansen	Korupvej 20 8960 Fladsted

19	Anna Christina Teulberg	Præstevægen 12, 8950 Fårup
20	Marianne Grindstedt	Oksevej 3, 8960 Randers SØ
21	Anne Marie Mikkelsen	Hans Bysgade 13 8 th Randers SØ
22	Grethe Møller	BASTRUPS ALLE 24 RANDERS
23	Finn Rasmussen	Pedimelunden 13, 8960 Randers SØ
24	Birgitte Jensen	Korupvej 20, 9560 Hadsund
25	Birgitte Kanne Mikkelsen	Bentesminde 8, 8960 Rds. SØ.
26	Jens Mikkelsen	Bentesminde 8, 8960 Randers SØ
27	Tage Nielsen	Sjrenvej 20, 8930 Randers NØ
28	Dan Sørensen	Ny Vinkelvej 5 st tv Randers NØ (8930)
29	Louise Fischer	Skolevej 27, 2.th, Randers NV (8920)
30	Jacq Ø	Helmsvej 22, 8870 SØ
31	Christina Bech Korsholm	Nørrebrogade 31, 1.th 8900 Randers C
32	Kristian Bech Korsholm	Nørrebrogade 31, 1.th 8900 Randers C
33	Lina Futtrup Sørensen	Helmsvej 32, 8870 Langå
34	Jesper Søndergård	Søren Møllersgade 23 3.th
35	Anne Dorte Nielsen	Bienstrupvej 15, 8983 Gjerlev
36	Lena Mørch Bjarre	Sennelsgade 23 2.th, 8900
37	Dina Brøns Jensen	Sennelsgade 23 2.th, 8900
38	Rebekka M. Grindstedt	Oksevej 3 8960 Randers SØ
39	HENRIETTE PALMIST SØRENSEN	VESTER ALLE 11, ASSENTOFT 8960 RANDERS SØ
40	Ørik Kalm	Århusvej 68, 8940 Randers S.V
41	Ragny Korsholm	Højbakken 13 Gjernsønderup 8870 Langå
42	Lillian Korsholm	Spangen 5, Hårnæslev, 8930 Randers NØ
43	Karin F. Jensen	V. alle 11, Assentoft, 8960 Randers SØ

44	Lars Tjgesen	Holbergsten 17, 8900 Randers
45	Britte Nedergaard Kona	Frejasvej 15, 8920 Randers NV
46	Oluf Rasmussen	Fugleballeen 18, 8960 Randers
47	Panna Rasmussen	Fredriksvej 3 8960 Randers SF
48	Claes Korsholm	Spansen 5, 8930 Randers NP
49	Helin Palmqvist	Fugleballeen 18, 8960 Randers SØ
50	Maria Poulsen	Bladvej 3, 8960 Randers SØ
51	Frank, Larsen	Frejasvej 15 8920 Randers NV
52	Randers Nielsen	Fåborgvej 13 8940 Randers SV
53	Ale Rasmussen Sørensen	Vester Allé 11, 8960 Randers SF
54	Ellen Højland Nielsen	Fåborgvej 13 8940 Randers SV
55	Oluf Rasmussen Pihl	Saxovej 3, 8960 Randers SF
56	Edvin Rasmussen	Fredriksvej 3 8940 Randers SV
57	Edvin Rasmussen	Fredriksvej 12 8940 Randers SF
58	Therese Rasmussen	Skanderbergvej 62 8940 RDS
59	NIELS PAKSÆN BECH LARSEN	SVINGET 3 8940 RANERS SV
60	Helga Rasmussen	Alsatonsvej 39, 8960 Randers SØ
61	Frodo Rasmussen	— " — " — " —
62		
63		
64		
65		
66		
67		
68		